

Szanowni Państwo,

Jego Magnificencjo Szanowny Panie Rektorze, Szanowna Pani Rektor, Drodzy Wykładowcy, Koleżanki i Koledzy,

Z wielką radością i dumą stoję przed Wami dziś, by podzielić się refleksjami na temat naszej wspólnej podróży w ramach programu UEK Honours WISE. Ta wyjątkowa ścieżka edukacyjna, która trwała trzy semestry, była dla nas niezapomnianą okazją do rozwijania swoich umiejętności i poszerzania horyzontów w sposób, jaki nie jest dostępny w tradycyjnych programach studiów.

Program UEK Honours WISE został stworzony na wzór prestiżowych programów honors. To dla nas ogromny zaszczyt, że mogliśmy brać udział w czymś tak wyjątkowym i wymagającym. Program ten skierowany jest do studentów utalentowanych, ciekawych świata, których pasje i zainteresowania wykraczają poza standardowy program jednego kierunku czy specjalności.

Studia te były dedykowane osobom o niespokojnym umyśle, dociekliwym, refleksyjnym, gotowym na współodpowiedzialność za własne kształcenie. Każdy z nas miał możliwość indywidualizacji swojej ścieżki edukacyjnej, co pozwoliło na dostosowanie programu do naszych unikalnych potrzeb i zainteresowań. Interdyscyplinarne przedmioty honors oraz indywidualna praca z tutorami były kluczowymi elementami, które uczyniły ten program tak wyjątkowym.

Przez ostatnie trzy semestry każdy z nas zmagał się z wyzwaniami, które wymagały od nas nie tylko intelektualnego zaangażowania, ale także kreatywności i samodyscypliny. Każdy projekt, każda dyskusja i każda interakcja były okazją do nauki i rozwoju. Dziś możemy z dumą powiedzieć, że jesteśmy lepiej przygotowani do stawienia czoła wyzwaniom przyszłości, zarówno zawodowym, jak i osobistym.

Zawsze na zajęciach z języków obcych w szkole było zadanie, aby opisywać swój pokój, tu biurko, a tam okno, na ścianie wisi obraz itd.. Zawsze tak głupio i prostolinijnie podchodziłem do tej sprawy i faktycznie opisywałem pokój w którym mieszkałem jako młody chłopak. Teraz wiedząc trochę więcej, mógłbym opisać inny pokój. Tym pokojem byłoby właśnie Wise - już tłumaczę, jest takie powiedzenie, jeżeli jesteś najmądrzejszy w pokoju, to znaczy że jesteś w złym pokoju i zawsze pod tym względem cieszyłem się, że należę do społeczności WISE, ponieważ zawsze wiedziałem, że otaczają mnie ludzie "wybrani", jak to jest opisane na stronie programu, elitarni. Nie lubię się chwalić i zawsze staram się tego nie robić, ale podświadome uczucie przynależności do tej społeczności, mam wrażenie, że zawsze dawało mi dodatkową pewność siebie nie musząc się tym chwalić.

Dużą wartością, którą dawał nam program, była też możliwość zaczerpnięcia wiedzy lub porady od tutora, tworzyła wiele możliwości, dydaktycy, których mogliśmy sami wybrać na

podstawie wspólnych zainteresowań, bardzo nam pomogli. Dlatego w tym miejscu, chciałbym szczególnie podziękować w imieniu wszystkich studentów UEK "Honours" WISE wszystkim obecnym i nieobecnym dzisiaj tutorom.

Nasze spotkania na zajęciach były niezapomniane. Odnoszę ostatnio przykre wrażenie, że studentom coraz mniej zależy na uczęszczaniu na zajęcia, niektórzy mówią, że to przez prowadzących. Po części się z tym zgadzam, natomiast na pewno nie można tego powiedzieć o prowadzących kursy Honours. Byłem wręcz zaskoczony jak wiele wiedzy w przyjemny sposób mogłem wyciągnąć z naszych spotkań, a te, były urozmaicone przez stałe kłótnie Maćka z Nikolą, co już stało się trochę ikoniczne. Spokój Maxa budził mój podziw, organizacja kuby dawała do myślenia, a drugi kuba zawsze mnie wpędzał w kompleksy, ponieważ też chciałbym mieć takie mięśnie :D. Długo będę wspominał również, niesamowicie dużą ilość zadań i często zmieniający się kolor włosów Pauliny, urokliwość Natalii, frekwencje Kamila i sumienność Ani, którym w tym miejscu bardzo dziękuję za to, że mogłem z nimi dzielić tyle świetnych chwil. Ale nie chciałbym zapomnieć też o osobach, które z różnych przyczyn, były zmuszone odejść z programu, dlatego w tym miejscu chciałbym również podziękować Oliwii, Dominice i Gabrysi. Chciałbym też podziękować starszym i młodszym koleżankom i kolegom, którzy również przyczynili się do całokształtu uczestnictwa w tym programie.

Drodzy Państwo

Edukacja to nie tylko dobra zabawa, chociaż te pojęcia na pewno trochę się łączą, Edukacja to nie tylko zdobywanie wiedzy, ale także nabywanie umiejętności znajdowania odpowiedzi na pytania, które nigdy nie pojawiły się na egzaminie... i te które się pojawiły, ale nie było ich w bazie z poprzedniego roku. Edukacja to też, tak jak wspomniał Albert Einstein, to co zostaje, gdy zapomnimy tego czego nauczyliśmy się w szkole.

A jaki jest cel edukacji? Nie tylko moim zdaniem, celem edukacji powinno być nauczenie nas, jak myśleć, a nie co myśleć. Pamiętajmy też, że w edukacji nie chodzi o napełnienie wiadra, lecz rozpalenie ognia.

Dlatego w tym miejscu chciałbym wyrazić szczególne podziękowania dla inicjatorów tego programu: dr Agnieszki Żur, dr Łukasza Danela oraz dr Jakuba Kwaśnego. Wasza wizja i zaangażowanie stworzyły przestrzeń, w której mogliśmy się rozwijać i realizować nasze ambicje. To wy pomogliście nam rozpalić ogień i znaleźć wiele odpowiedzi. A podsumować tą część chciałbym cytatem z mojej ulubionej książki, znajdującej zastosowanie tak na prawdę w każdej sytuacji, ciekawe czy ktoś zgadnie o jakiej książce mówię (nie przewidziałem nagród jak coś) "Dorośli nigdy nie potrafią sami zrozumieć. A dzieci bardzo męczą konieczność stałego objaśniania". - także Dziękujemy Państwu za zrozumienie bez konieczności zbytniego objaśniania.

Pragnę teraz jeszcze raz podziękować wszystkim wykładowcom, tutorom, koleżankom, kolegom i wszystkim których nie wymieniłem dotąd, którzy byli częścią tej niesamowitej podróży. Nasza wspólna praca i wsparcie, jakie sobie nawzajem dawaliśmy, były nieocenione. Wierzę, że wartości i doświadczenia, które zdobyliśmy, będą nam towarzyszyć przez całe życie.

Chciałbym stojąc tu dziś trochę zaskoczyć was wszystkich i jednak powiedzieć coś naprawdę mądrego, dlatego na koniec pragnę wspomnieć jeden z wierszy znakomitej pisarki Wisławy Szymborskiej.

Utopia, Wisława Szymborska

*Wyspa, na której wszystko się wyjaśnia.
Tu można stanąć na gruncie dowodów.
Nie ma dróg innych oprócz drogi dojścia.
Krzaki aż uginają się od odpowiedzi.
Rośnie tu drzewo Słusznego Domysłu
o rozwikłanych odwiecznie gałęziach.
Olśniewajśco proste drzewo Zrozumienia
przy źródle, co się zwie Ach Więc To Tak.
Im dalej w las, tym szerzej się otwiera
Dolina Oczywistości.
Jeśli jakieś zwątpienie, to wiatr je rozwiewa.
Echo bez wywołania głos zabiera
i wyjaśnia ochoczo tajemnice światów.
W prawo jaskinia, w której leży sens.
W lewo jezioro Głębokiego Przekonania.
Z dna odrywa się prawda i lekko na wierzch wypływa.
Góruje nad doliną Pewność Niewzruszona.
Ze szczytu jej roztacza się istota rzeczy.
Mimo powabów wyspa jest bezludna,*

*a widoczne po brzegach drobne ślady stóp
bez wyjątku zwrócone są w kierunku morza.*

*Jak gdyby tylko odchodzono stąd
i bezpowrotnie zanurzano się w topieli.*

W życiu nie do pojęcia.

Drodzy Państwo chciałbym żeby WISE było właśnie taką wyspą opisywaną w wierszu, ale różniącą się od niej końcówką wiersza, czyli wyspą, na której ślady stóp są na jej całej powierzchni, korzystając z jej dobroci, a nie tylko na plaży zwrócone w stronę morza.

Na szczęście, chyba nikt nie zasnął, dlatego chciałbym bardzo podziękować za uwagę i jeszcze raz dziękuję twórcą tego programu. Gratuluję wszystkim zaangażowanym w program UEK Honours WISE!